

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za štiri leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge tujavstrijake dežele 8 K. Kdo hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Čeje "Katoliškega tiskovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroska cesta št. 5, sprejema naročnine, inštalacije in reklamacije.

Za inzerate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglaševanje primeren popust. V oddelku "Male razpade" stane beseda 5 vin. Parte in zabave vsaka petitiva 24 vin., izjave in Poslano 36 vin. — Inzerati se sprejemajo do točka opoldne. — Neuprta reklamacije se pošiljajo prosto.

Tretja laška ofenziva.

Dosedaj vsi laški napadi odbiti.

Naši in bolgarski uspehi v Srbiji.

Kmečke zahteve.

Revnejši ljudje bodo letos morali bosi po snegu hoditi, ako se jim ne dobi odkod usnja in ako se za usnje ne nastavi od države primerna cena. Za to je treba, da naše politične oblasti poročajo na višje mesto, kakšna beda je v tem oziru.

Za mesta se lepo skrbi, da so povoljno preskrbljena z živili. Okrajna glavarstva bodo morala tudi za svoje okraje preskrbeti vse, kar potrebuje našo kmečko prebivalstvo. Pripoveduje se nam, da je pred kratkim prišel mož s kmetov k političnemu uradniku ter mu potožil, da v njegovem kraju ni petroleja. Na to mu uradnik nasvetuje, naj ljudje gredo zvečer spat, namesto da bi svetili s petrolejem. Tako seveda ne gre reševati želje in zahteve prebivalstva.

Kmečki stan mora nadalje zahtevati, da se za specerijske predmete nastavijo najvišje cene. Za vsak kmečki pridelek so nastavljen najvišje cene, in kjer se slučajno niso, tam je vse polno dobrohotnih ljudi, ki mu pretijo s tožbami zaradi navijanja cen. Za nobeno specerijo pa ni na deželi najvišjih cen, če izvajamo sladkor in petrolej. Istotako je z manufakturnim (reznim) blagom. Okrajna glavarstva bodo le storila svojo dolžnost, ako v tem oziru opozorijo na višjem mestu na obstoječe nedostatke. Mi kmetje sedaj nimamo nobenih zastopnikov, za to je treba, da se okrajna glavarstva brigajo za naše razmere in nas zastopajo.

Za nekatera slovenskoštajerska okrajna glavarstva so se že nastavile najvišje cene. Gotovo pase niso vprašali kmetijski izvedenci, če se je to zgodilo. Tako n. pr. ima ptujsko glavarstvo najvišje cene, ki pri mnogih predmetih ne upoštevajo sedanjih razmer. Za jabolka za prešo je nastavljena cena 6 vinarjev (3 krajcarje) za kg, za hruške 12 vinarjev, za repo 2 vinarja (1 krajcar za kg!), za neposneto mleko 22 vin., za 1 jajce 8 v., in za svinjsko zabelo 5 K 40 v. V tem oziru je n. pr. mariborsko mesto mnogo pravičnejše, ono dovoljuje prodajo masti po dnevnih cenah. In vsakdo ve, da najvišja cena, določena od ptujskega okrajnega glavarstva, daleč ne odgovarja dnevnim cenam. Mariborsko mesto je nadalje nastavilo za jabolka za prešo 16—20 vinarjev, za hruške 16—26 vinarjev, za repo 1 kos (ne 1 kg!) 2—4 vinarje, za neposneto mleko 28 vinarjev, od 1. novembra naprej 32 vinarjev, 1 jajce 13—15 vinarjev (ptujsko glavarstvo 8 vinarjev!). To primerjanje pač dovolj jasno kaže, da je treba za ptujsko glavarstvo nemudoma drugih najvišjih cen. O mestu Ptuj ne govorimo, ker je tam za draginjska vprašanja »Štajerčev« urednik Linhart.

Zdaj hočejo za nekatera mesta na Štajerskem upeljati zaplembo jajc, mleka in krompirja. Na Slovenskem se bo to zgodilo za mesti Maribor in Ptuj in sicer skraja samo v tem oziru, da se mleko na cesti ne sme prodajati, ampak se le na trgu v mestu. V namestniškem odloku, ki naznanja to nove plat zaplajevanja, pa ni omenjeno, koliko se bo v slučaju, da mesto prisilno nakupi imenovane

predmete, pustilo mleka, jajc, krompirja posestniku za lastno uporabo. Okrajna glavarstva naj namestništvo na to opozorijo, da se bo pravočasno zadeva uredila. Glede Ptuja bi ugodilo, da bi bilo dobro, ako bi okrajno glavarstvo odsvetovalo pravice zaplembe, ker je Ptuj vendar zelo majhno mesto, ki se ima precej kmečkega značaja.

Še nekaj zelo važnega ne smeje pozabiti okrajna glavarstva na Slovenskem. Skoro povsod nam je vzel ajdo mraz, take da ne bomo imeli niti za seme dovolj. Za to je treba pravočasno zasigurati potrebno množino ajdinega semena za Slovenski Štajer.

Naj nam mestno prebivalstvo ne očita, da mi kmetje sedaj več zaslužimo. Kakor znane, skrbijo oblasti dovolj strogo za to, da naše cene niso višje nego je svota pridelovalnih stroškov in navadnega dobička skupaj. Če pa pridemo na svoje stroške, je pravično. Po vojski bomo rabili za svoje izpraznjene hleve, za svoja vsled pomanjkanja delavcev zanemarjena polja in vinograde, za nakupovanje neprimerno podraženih živil in kmečkega orodja veliko denarja. Tudi to je treba poudariti, da damo kmetje vsaj toliko vojnega davka kakor kateri drugi stan in sicer dobrega, na kar smo ponosni.

Kmet.

Bolgarsko-srbsko bojišče.

Bolgari so v tej vojski pokazali svoje izredne vojaške zmožnosti, poveljniki svojo modrost in duhovitost glede načrtov, vojaštvo svojo prožnost in hrabrost. Bolgari korakajo v tem boju od zmage do zmage. Mesto za mestom pada v njihove roke. Najprej so zavzeli Vranjo ob Moravi. S tem so zaprli Francozom in Angležem pot v Srbijo in zaprečili dovoz vsake pomoči po železnici. Da bi tudi sicer z vozovi in avtomobili ne mogla priti Srbom iz Soluna nobena pomoč, so zavzeli Štiplje, Kumanovo, Velesovo in Skoplje. S tem so v povprečni črti od izhoda do zahoda, torej proti jugu zaprli Srbijo. Ker so na severu vzeli Bolgari v Timoški dolini Negotin, ob Donavi Radujevac in Prahovo, mi pa Tekijo in Kladovo, je Srbija odrezana tudi od Rumunije.

Srbija je sedaj od vseh strani obdana od sovražnikov, le proti Črnogori še ima prosto pot. Ako se srbska armada ne bo udala, ampak se borila naprej, bodo njeni ostanki gotovo zbežali v črnogorske in albanske gore.

Srbija je uničena. Nihče je ne more več rešiti. V Nišu so se posvetovali, ali se naj udajo ali ne. Ministrski predsednik je bil proti udaji in je rekel: Bodočnost Srbije počiva v tem, da lepo umremo. Pasič se je že enkrat motil, ko je mislil, da leži bodočnost Srbije v umorih. Seveda Pasič ne bo krvavel, on se bo že pravočasno rešil. Kaj njemu, če potečejo zaradi njega in njegove slovenske politike poteki nedolžne krvi? Kot minister sedi na varnem in tira svoje ljudi v smrt. Pomoči ni od nikoder več. Nihče se resno ne gane, niti Rusija, ki je Srbe vedno navduševala, da so ruli

proti Avstriji. Francija in Anglija prihajata prepozno in s premajhnimi četami. Italija pa se sploh ne zveni za Srbijo. To je lepo društvo zaveznikov!

Bolgari so že na jugu trčili skupaj z angleškimi in francoskimi četami. Najprej pri Valandovu, kjer so bili Francozi in Angleži premagani. Potem pri gorovju Plausin sedaj se razvija borba pri Kri-voleku, južno od Velesova ob Vardarju. Bolgari bodo proti jugu gotovo ustvarili močen jez proti sovražnikom, da bodo njihove severne čete popolnoma varne.

Govori se, da se med Grčijo, Bolgarijo in Turčijo pleteje pogajanja zaradi nove pogodbe. Četverosporazum obeta Grčiji nebo in pekel, zdaj o toke in pokrajine, sedaj vojsko in obstreljevanje, samo da bi ne sklenila s Turčijo in Bolgarijo prijateljstva.

Srbi so se po izgubljeni bitki pri Skoplju umaknili proti severu, proti Kazaniku. Očividno ima srbska armada navodilo, umikati se od vseh strani proti Črnogori.

Ovčje polje in Velesovo Sr-bom iztrgano.

Bolgarska kolona, ki je prodirala vspešno z onim delom bolgarske armade, ki je zavzela Kumanovo, je dne 19. in 20. oktobra došla na Ovčje polje. Bolgari so z naglim prodiranjem došli do glavne macedonske reke Vardar in so zavzeli mesto Velesovo (južno od Kumanova). Bolgari so razdrli vardarsko železnico in so tako prerežali zveze med Solunom in Skopljem.

Vranja padla.

Bolgarske čete so v Moravski dolini zavzele dne 17. oktobra mesto Vranja in tako odrezale železniško progo Skoplje-Niš. Ko je prijezdila bolgarska konjenica v Vranjo, je isto sprejele prebivalstvo z živije-klici. Prebivalstvo je razobesilo na hišah bele zastave, nato je pa iz vseh hiš streljalo na vojake.

Kumanovo bolgarsko.

Ko so dne 19. oktobra bolgarske čete z nasokom zavzele srbski postojanki Stracin in Sultan—Tepe ob cesti proti Kumanovu, je pritiskala bolgarska armada proti Kumanovu, kjer se dne 20. oktobra razvila dokaj srdita bitka. Boja so se udeležile na srbski strani tudi angleške in francoske čete. Popoldne dne 20. oktobra pa je bilo Kumanovo že v bolgarskih rokah. Srbi so se v divjem begu umaknili proti Skoplju. (Kumanovo leži na Ovčjem polju, severoizhodno od Skoplja.)

Bolgari zavzeli Skoplje.

Pri Skoplju se je dne 23. oktobra vršila huda bitka med Bolgari in Srbi. Bolgarske čete so Srbe premagale in zavzele mesto Skoplje. Sovražnik, ki se je umaknil na gorski prelaz Kačanik (južno-zahodno od Skoplja), je imel več kot 500 mrtvih in ranjenih.

Bolgarski princ Ciril v Skoplju.

Princ Ciril se bori pri zmagoviti južni bolgarski armadi. Ko je armada vkorakala v Skoplje, je bil posebno sprejem princa Cirila in armadnega poveljnika izredno slovesen in sijajen. Mesto je bilo okinčano z bolgarskimi zastavami. Vse prebivalstvo se je udeležilo sprejema in se jokalo od ginjenja. Navdušenje je bilo nepopisno.

Negotin padel.

V severozahodnem kotu Srbije ob bolgarski meji leži utrjeno srbsko mesto Negotin. Srbi so se v prostoru pri Negotinu več dni krčevito ustavljali bolgarskemu navalu. Ko pa so naše čete severno od Negotina pri Oršovi prekoračile Donavo in zavzele obdonske srbske utrde, ter se je bolgarski obroč okrog Negotina vedno bolj zoževal, so po kratkem boju Srbi dne 23. oktobra mesto zapustili.

Bolgari so pod zvokom godbe vkorakali v Negotin. Obenem z Negotinom so Bolgari zavzeli dne 22. oktobra tudi srbske obdonske pristanišče Prahovo.

Angleži obstreljujejo Dedeagač.

Bolgarski poročevalni urad poroča dne 21. oktobra: Angleško brodogradništvo je danes obstreljevalo Dedeagač, ne da bi napravilo kako posebno škodo.

Da so Rusi že obstreljevali Varno, ni zanesljivo.

Usoda kralja Petra.

Angleško časopisje se boji za usodo srbskega kralja, ker je Niš, kjer biva kralj Peter, odrezan od zunanjega sveta. »Daily Mail« sodi, da bo morda kralj Peter bežati v Črnogoro.

Kralja Petra vabijo v Rusijo.

Moskovski arhimandrit Mihael je dobil nalogo, da po tuje v Srbijo in povabi kralja Petra v Rusijo, ako bi kralj Peter smatral potrebno, da odpotuje iz Srbije. Toda arhimandrit je moral svoje potovanje opustiti, ker so bile na tem pretrgane vse zveze z Bolgarijo.

Svarilo Grški.

Grška lahko pride kljub svoji nepristranosti v mučen položaj. Ako prisilijo Bolgari del poraženih Srbov, da se umaknejo na grško ozemlje, potem bodo zahtevali, da Grška v smislu nepristranosti, ta srbske čete razoroži, ker bi se sicer mogle na grškem ozemlju pripraviti za nove napade. Bolgarski listi to že v jako odločnem tonu zahtevajo in naznanjajo, da bodo sicer Bolgari morali za Srbi udariti na grško ozemlje. V Berlinu upajo, da bo Grška svoje dolžnosti spoznala in da grški državniki ne bodo spravili grške armade v pogubo.

Bolgarski list »Kambana« zahteva nadalje od grške vlade, da načne četverosporazumove čete iz Soluna. Ako Grška tega ne bo storila, bo pa Bolgarija posegla vmes. Radi svojih valikanskih uspehov v Macedoniji Bolgari z vso opravičenostjo nastopajo s tako odločnostjo.

Grčija.

O Grčiji krožijo sedaj najrazličnejše, večkrat si nasprotujoče reči. Gotovo je, da Grčija ni hotela nastopiti proti Bolgariji, ko je ta napadla Srbijo. Gotovo je tudi, da je pripustila, četudi je z besedami ugovarjala, nadaljno izkrčevanje četverosporazumovih čet v Solunu. Gotovo je nadalje, da je Grčija mobilizirala ter veliko število vojaštva z generalnim štabom vred zbrala v Solunu. Vse drugo, kar se govori in piše, je neresnično. Le to še je res, da se trudi naša skupina kakor tudi četverosporazum, da bi Grčijo dobil popolnoma ob svojo stran. Mi bi radi, da nastopi proti četverosporazumu ter vrže njegove solunske čete v morje, četverosporazum bi rad, da nastopi proti Bolgarom.

Grčija je zbrala svoje čete v Solunu. Proti nam ali proti četverosporazumu?? Kdo ve?

Rumunija.

Z Rumunijo je tako kakor z Grčijo. Mi snubimo za njeno ljubezen in četverosporazum. Razlika je v tem, da je Rumunija nam nasprotna, toda se nas boji, ker je obdajemo od treh strani, Grčija bi rajši šla z nami, pa se boji četverosporazuma, ker jo z morja na treh straneh lahko obstreljuje in ji zapre dovolj živil.

Sedaj, ko mi in Bolgari tako sijajno zmagujemo v Srbiji, se pač ni bati, da bi se Rumunija ali Grčija obrnili proti nam.

Prva bolgarska četa v Srbiji.

V novoosvojenem mestu Kriva Palanka so že nahajale bolgarske očitne oblasti. Uradna brzojavka poroča, da so Bolgari neposredno po zavzetju otvorili bolgarsko šolo v Palanki.

Kako govorijo Bolgari?

Dober den gospodine.
Ljubost prijatelja!
Kak ste danes?
Blagodar vi, do ta dežja. (Zahvalim vas, zelo dežja).
Radam se (radujem se).
Ami vi kak ste? (In kako se vam godi?)
Po obiknovno (po navadi)
S bogem gospodine!
Gospod da te pazi! (Bog obrvari!)
Koliko je čas? (Koliko je?)
Čas je jedin, dva (en enih, ob dveh).
Imate li zlat časovnik? (Ali imate zlato uro?)
Az imam urebren časovnik.
Mame, donesi mi lista! (Natakar, donesite mi listek).
Gladem sem, nazi žeden.
Iskam kolto, da pija.
Dajte mi jedna čaška kafe.
Malke bjel ohleb.
Iskami da plašim (Rad bi plašal).
Iskam jedne steklo červeno vino.
Dajte mi eke (še) jedna čaška vino i malke voda.
Gospodine, blagodar vi! (Zahvalim se vam!)
Pobervajte gospoda! (Hitite gospodje!)
Gospodine, tak je zapeteno (prepovedano da se pušči).
Koliko struva ta redingot? (Koliko stane ta suknja?)
O prijatelju, vi predlagate tvrde visoke cijene. (Vi zahtevate prav visoke cene).
Na, gospodine, cjanata je mnogo niska.
S bogem, lehta nešt. gospodice! (gospodična).
Doma li je gospodin?
Tak imate moja kartička.
Osnadite (povejte) če da iskam da govorja s oz gospodin.
Do vikandjel
Vali dešd (dežuje).
Gospodine, dajte mi njakoliko papirossi (cigarete).
Mola vi gospodine, ulazite si. (Pozdravite se!)
Vev deset deset sutrinta (ab desetih jutraj).
Vi govorite mnogo berke (prehitro).
Mole vi govoriti popoleka (počas).
Vi skoro ste se naučite po bolgarski. (Kmalu se naučite bolgarski).
O tova me mnogo radva (O to me zelo vesel).
Serdačni pozdravljenje!
Tvoj iskrenen prijatelj.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Sedaj smo v Srbiji že dobrih 60 km doli od Donave. Stojimo na črti Valjevo—Arandželovac—Petrovac. Vrhutega smo Donavo prekoračili pri Oršovi, da z Bolgari vred Srbom zapremo pot v Rumunijo. Pri Višegradu, v južnoizhodnem delu Bosne pa smo prekoračili Drino, da pritiskamo Srbe tudi od jugozapada ter jim zapremo, ako mogoče, pot v Črnogoro.

Najboljše bi bilo, ako bi Srbi odložili orožje in se udali. Kri, ki jo sedaj prelivajo, ne more več rešiti Srbije. Toda hudobni prijatelji še jih vedno hujskajo, naj vstrajajo.

Obrenovac naš

Dne 21. oktobra so naše čete pod generalom Kövesom zavzele mesto Obrenovac, ki leži ob izlivu Kelubare (južno-zahodno od Belgrade.) Obrenovac je že drugokrat v naši posesti. Prvekrat so se ga pelastili Avstrijci, ko so lansko leto zavzeli Belgrad.

Sabac zopet v avstrijskih rokah.

Avstrijske čete so dne 21. oktobra po kratkem boju vkorakale v Sabac in zavzele mesto. Srbska vojska se je umaknila proti jugu. Tudi ravnina Mačva je bila dne 21 in 22. oktobra očiščena od sovražnika.

Sabac je glavno mesto Mačve v severozahodnem kotu Srbije ob Savi. Avstrijske čete so mesto v sedanji vojski že v tretjič zavzele. Prvič so zavzeli naši mesto dne 14. avgusta 1914, a so je morali popustiti, ker so morali ojačiti našo armado v Galiciji. Dne 2. novembra 1914 je bil Sabac zopet vzet in izpraznjen se le ob našem umikanju iz Srbije.

mesca decembra 1914. Mesto je v mirnem času stelo 11.000 prebivalcev.

Valjevo pod avstrijsko zastavo.

Avstrijsko uradno poročilo dne 25. oktobra pravi, da so oddelki avstrijske konjenice vkorakali v Valjevo.

Valjevo je večje mesto v severozahodnem delu Srbije. Naše čete se tekom enega leta že drugokrat vkorakale v Valjevo. Po hudih bojih ob Kolubari v prvi polovici novembra 1914 se je našim posrečilo, da so dne 16. novembra mesto zasedli. Srbi so jih tedaj najpoprej sprejeli s cveticami, nato pa z bombami in streljanjem. Dne 14. decembra 1914 pa so naše čete radi srbske premoči Valjevo zapustile in se umaknile proti severu.

Drina prekoračena.

Pri Višegradu (izhodno od Sarajeva) so avstrijske čete dne 23. oktobra prekoračile bosansko-srbsko mejo in se pregnale Srbe z višin na izhodni strani Drine. Cilj te avstrijske armade je skorogotovo mesto Užice (južno od Valjeva).

Dnevni list kralja Petra.

„Az Est“ poroča: Na pričetku nove avstrijsko-nemške ofenzive je izdal kralj Peter dnevno povelje na srbsko armado, ki pravi med drugim: „Sem slaboten starec; pomagati vam ne morem, le Boga lahko prosim, da Vas blagoslovi. Eno pa vam prisegam: Ako konča ta boj za našo sramotno in ako podležemo, potem ne bom prečel ne sreče.“

Naš plen v Belgradu.

Naši vojski so zaplenili v belgrajski okolici veliko gorje živine in prečiščev, ki so jih odvedli v Belgrad. V belgrajskih utrdbah so našli valikanske zaloge živil, osobito riža in krompirja, kakor tudi v hišah zasebnikov. Na kolodvoru v Remnici, južno od Belgrade so našli dobili des 200 železniških vozov, obloženih z živili in drugim vojnim gradivom. Naši so tako naglo prodirali, da se Srbom ni posrečilo vse blago uničiti.

Nadvojvoda Friderik v Belgradu.

Dne 21. t. m. ob 7. uri zjutraj se je pripeljal maršal-nadvojvoda Friderik v Zemum. S parnikom se je prepeljal čez Donavo in Savo v Belgrad, kjer ga je sprejel armadni poveljnik pehote pl. Köves. Maršal-nadvojvoda je obiskal tudi bojno črto in 600 m visoko gore Avalo. Zvečer se je odpeljal maršal-nadvojvoda v glavni stan maršala pl. Mackensena, v katerega je došel 22. ob 9 uri zjutraj. Ob 12. opoldne se je nadvojvoda pristrčno poslovil od maršala pl. Mackensena in odpotoval. Maršal-nadvojvoda Friderik je brzojavil o svojih vtisih takej Nj. Veličanstvu cesarju, ki mu je takoj brzojavno odgovoril.

Štirje Slovenci v boju za Belgrad.

Iz bolnišnice v Veliki Kaniži na Ogrskem nam pišejo pešdesetnik Aloja Blataik, doma pri Sv. Juriju ob Tabornu v Savinjski dolini; deseterik Albin Planinc, doma iz Tržiča na Gorenjskem (oba Orla); Franc Koren, doma iz Celja in Avgust Lichteneger doma iz Braslovca.

Usoda vojne nas je sedaj priklenila na postelj. Ranjeni smo bili v Srbiji. Cele tri mesece smo bili na italijanskem bojišču med najhujšimi vojnimi težavami in v najhujših ogajah. Toda zaman so bile vse krive nezvestega 33letnega zaveznika. Trekal je z vso vojno silo ob našo neupogljivo črto. Nismo ga pustili na naše krasne ljube slovenske domove. Mi smo stali na braniku domovine z zavestjo v srcih, da se borimo za sveto stvar. Maršalkateri slovenski junak ostal je pekopar na kraških tleh. Le priprost lesen križ na gomili, obdan s kamenjem, nemo priča, kje počiva junak in klike ostale mimosidebe: Maščujte nas! In mi smo s spoštovanjem zrlji na nemo našo govorečo grobove. V srcu smo sklenili bratje: Po vaših gomilah ne bo hodil sovražnik! Toda časar nas je klical na drugo bojišče. Naši višji so nas pozvali, da se pripravimo na daljno pot. Po daljši vojnji smo došli na cilj. Čulo se je že gromeče topov s srbske meje in sicer vedno bližje. Naši višji so nam d-h dober teden počitka. Nato pa nad Belgrad, da ga zavzamemo. Tje smo dospeli dne 7. oktobra. Gromeli so topovi, da se je zemlja tresla. Gorelo je mesto s plamenom. Tiho in svečano je plaval brod po Donavi. Monitorji so križarili semtertja. Tihe so spravile na suho razvrstimo v bojno črto in se udarimo s Srbi. Rogljale so naše strojne paške in gromeli topovi. Delate so se vrzeli med sovražnimi vrstami. Ustavljali so se sicer krepko, a njihov odpor ni mnogo pomagal. Mi smo bili gospodarji mesta, toda drug za drugim smo bili ranjeni in veselo naključje je nanese, da smo se debili. Štirje veseli Slovenci smo tukaj v bolnici, odkoder pošiljamo vsem bralcem in bralcem „Slov. Gospodarja“ krepak pozdrav.